51 D 443

# דרשה

דיזע וואך אין דיזע סדרה שטעהט דאס [illegible]
איסט [illegible] ווארום דאס ער דאס חנוכה נאך
איינס [illegible] איסט [illegible], ווארום דאס [illegible] ער ניט
דאס חנוכה. הנרות [illegible] ווי ער דאס דאן
[illegible] הפסח [illegible] דר דא דאן ווי דר
[illegible] דאס [illegible] [illegible] [illegible] אין דיא
[illegible] דאס איסט חג [illegible] [illegible], [illegible] איסט
ווא אין [illegible] [illegible] איסט [illegible] וואס דר
[illegible] [illegible] איסט חג איסט אין דאס
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חנוכה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] איסט [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] דה איסט [illegible] דאס הנרות
[illegible] ניט [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הנה הוא חג [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] כל [illegible] אחד [illegible]

Derashōth.

# מדרש

אין דר גמרא שטייט אמר ר' יהודה בר
לא גדול ברכת וברכה היה הרבה אומר לשלמה
היה אומר לו שומני ושמרתני [illegible] לרבקה
לאמר אל הרחמנים אמר לו שלא אין נמצא גם כזה
שהי שמרתני לא חייב לו הרבה גמאט דר גבר
באותו לעה נתררתי [illegible] שלה [illegible]
לרבקה לנתינת [illegible] היה אבותה אמר לו לשלה
באותו לעה לאותי לך אומר אל הרחמנים
לשאלת לו אין נמצא גם כזה חסי שמרתני
באג איך בויר ולבון לשטא שלך לרחפת
הבוטאות באס גיין בע ווערטר פון דר גבר
ווא דר [illegible] אונז [illegible] ל ווארט
האט אים הרבה ניט [illegible] ושלבה גבאן
אונד ניט גיין [illegible] וואס שאגט דר גבר
ניט באס ווארט נתררתי [illegible] שלה אוסט
באס שלה גיך באותן גלוברט האט בס
ער גיין [illegible] בגרוס [illegible] באך
גאך באותו שלה נשלבתו [illegible]
אין בס שחבלת [illegible] גיין מוסן מיר גאן
וואס דר אונטר [illegible] [illegible] בויא ווערטר

ג

ונתרבה ינמלבני, נמלבני איסט שחזה בולה
ד אלה ליה בהון רקים איגה לבירה לעלה ושבייל
אגיל סוטא ואויס חוראה וגו הלבנות פניט, אבל
כרכושו הנים איסט ניט שבולה וויא דען שבשגה
ער לערנט דיך אלס וועז איך געזאגט ער איסט פר
לרען אין איינאנדר גערופן, פי דה עוסן ער ווים
וואס וואר ביא דאגט שלה כללו הליב לו
הקב״ה על שאלות כען ער דוא זאגן כיון שאמרו
רבינו ז״ל שי לנו דוי גבול שוסף שלא נמצא
בו אלם שלה א״ך שלנו שיט דעם גבול הבוה
שוס דיך שסעסן גיין דר גבול הבור, ושלה
היה גבול לבוה והוא בגדולה יותר שוסף
א״ך שלום לו ליבא אחר לגבול שלה ויסנסן
בו לחבור אותו וויא שיר געפינדן אין הבלון
בללה ירנח שלה אונ עמות יוסף עלו ישראל
הרו עוסק בפרט ובגהר והוא היה
עוסן באלצות יוסף אמר לו הקב״ה יוסף
האסט דיך שקעסן געוועזן גיין פעטר וואר
האפט ער וואראייב לקבורה אונ אביו בוא ביסט ניט
גוהן קיין יוסף אונג ביסט דיר דאך מיט אים
שקעסן אין איטליך דה לקבור לפאטר ויר
אותו

ניכט האט הערצוג אן זעה בייא ראט אבריג
עבער גוועזן געניד הואן לעכן בו ברבורטן
ווייא ער נאך איסט געוועזן אונד האט איבן גנגא
לנגן לאנגטה בר רבת אבול זיין דיק גאר
פרט וטעא גיין אונד זעה האט גערהאבט
ואס נטעמ באזה מהיה טהרוטן לא הליב לו ווארום
זעה האט געוואוסט הערצוג איסט איין רבן
וולא לאמ לא יהיה לו טהרה לא יוכל לעשה
לעולם פרק נטרת פני זעה באן
זעה האט געזאגט ולא יעזב לקיים ונגא
ווארום של הצנע עליה להרוב ויגא
בטל, ראש זעה ואזר בודאי לאין הערצוג
יוכל לצאת עסחר לאין טהרה לעשות גו
אבר איס רעכט דאס וזארט נטרת
זה נואל איסט פלח לזה לא הליב לו הערצוג
וויא ער איס גערעכט האט ביא אזה א
הרבנים אונד האט געוואוסט ביסבייא
ביא פרה אבושה איס דיס מערט לט
גיין דרך להטבין להי יהיה טהרות

ה

בזמן דפרה אדומה דורך וועמען זיר גיין בשעת
זאגט לאמרו רבינו ז״ל חרות על הלוחות אל תקרי
חרות אלא חירות לישראל נעלו חירות ממלאך
המות בקבלת התורה ואם לא היו חוטאים בעגל
היו חיים וקיימים לעולם, ועל ידי העגל חזר הזוהמא
אבא ווארט נייטיג בינים של טומאת המת ורחיצה
העגל אהרן ישראל עשה אבער וואר אהרן דורך הטומאה
ווייל הרבה [illegible] משה געזאגט אמור אל
הכהנים האט משה גיזאגט ואם יטמא
הכהן בזה טהרה טהורתו ווען איהם הכהן
דורך האט גיזאגט טובה געגעבן [illegible] דיא
איהר הפרה האט משה גיזאגט וואהרום דורך
דיא פרה האט איהם הכהנה זוהן דאס
אום דאס עגל דיא טומאה געווארט האט
האט דיא ישראל געגאנגט דיא כהנים האבן
אונס דיא טומאה דורך געווען
לפניך האט ער דיא גאר קיין טובה
געגעבן שהכהן חס על כבודן של בנים
אבער ווייל ער איהם געגאנגט האט ליכט
אלהיך פרה אדומה וואר אלה נלה וואהרום
געגאנגט הכהנה ליכט אליך אשרנו הכהנה

בעמאל וויא בזא איר בריאל איזער אל הרבנים געפרעגט
האָסט וואָס הרבן יטעאל בזה מודיה טפוראשן
האָב איך דיר קיין תשובה געשעבן וואָרום זאָהן
האָט איך נאָך גאמן ווען אלה ביס ערב חג ניט
האָט מיט געווינען ווער גאר קיין עת געקומען
אלגא ויכחו אליך ביינטוועגן וואס בריאל הרבה
דיין ואם יטעא הרבן ולכחו לטעא מערך
לריקות הדברה

ווייטר געזאגט ער זאת התורה אדם כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
אמרו רז"ל בגמרא מציעה פ"ד ובצלעי שמחו
ונאספו וגו' ולא עוד אלא בשעה שעוסקים בנגעים
ואוהלות באים מחמת חלוקתי ואומרים לי דוד
הבא על אשת איש מיתתו במה, אני אומר להם
בחנק אבל המלבין פני חבירו ברבים אין לו
חלק לעולם הבא איזט קשה ווארום האבן
גיזא ביזא פרעג געטאהן ווען גיזא עוסק האבן געוועזט
בנגעים ואהלות, היה לו לשאול בשעה שעוסקים
בנזיקין ותשובות שהוא סדר נזיקין,
נאך איינס איזט קשה כפי נראה האט דוד
המלך גאר שעהר עלי' געוועזן שמה להלבינו
לדוד דאס ער געזאגט כל המלבין פני חבירו
ברבים אין לו חלק לעולם הבא
וי"ל לעולם לא הלבין נאר את זה אונד געשטוועגן
האבן גיא אים אויף פרעגן בשעה שהיו עוסקים
בנגעים ואוהלות ווארום פאן נגעים ואוהלות
לפרעגן איך דבשלמא הוא חונה דבנגעים
כתיב וראה הכהן את הנגע והנה לא פשה
הנגע בעור ומראה הנגע עמוק מן העור

ואחך אמר נגע דלמה הוא, שע"י וויל ער איר
צו שאהל. נגע גזאגט ואחר"כ ביי נגע גזאגט ער יטמא
גזאג איך סתם נגע דלמה הוא גזאל ביא היר
אך, גזא גזאגט ער איר צו שאהל אהל, דכתיב
אדם כי ימות באהל וגו' גזאג איך סתם אוהל
ארסט שטמא, אלזא וויל איך ביי נגעים ואוהלות
לערן דבתלתא הויא חזקה וואר ביא כלה ווייא
ביא סדר נגעים גלערנט האבן שהיה לבוד
לומר הבא על כל נפה פטר מן הטומאה לפי
שאינה מתעברת ואמרו בסנהדרין בפ' חלק
שגנה שנים היתה והביא הגמרא שבן
שינה היו עוסקים בדרות הראשונים
דכתיב הלא גאם כשלבבו אלעזר אלה
אורי הרחמי ורחיב ואלעזר [illegible] אחיתפל
הגלוני, דתניא כל שלשה שלש בזאת אינן
אלא שלשים ושלשה ואחיתופל אינן אלא
שלושים ושלש אלמא כמה הויא להו שלושין ושלש
בל שבע דהוא שלשה כל להו עשרין ושלש
בל תרתין שני ושלש עבורי אשתכח בהו
חד וחד בשניא אוליד אח"ש בהיות

בשלבע שלשית הויו השגרה, דשטעבר-ט
ולשונה ולא שתרי רפואה ולפירכך להיות
לנערים ואוהבים בשמוף לשבין דבשלמא
הוה חגרה האבן גיא אן רוב געפעלט ווי
איך גאנץ בשלמא הוי חגרה אלגא הבאל
אלא אין לשחגרה בשלמא לשולבש בינו
בשאי אל ובא ירצין לשמשו בחני
אבל האט דוד געגאנגט ווען איך גאנץ
בשלמא הויא חגרה נאך איך דאפין למען
כל השלבין פני חבירו ברבים אין לו
חלק לעולם הבא ענין כליפה דם אדם
ונראה כליפה דם אדם באדם דשו כליפה
כי בצלם אלקים עשה את האדם לט.. אך
דרמיי שאבל אדם גאנץ דפין כל השלבין
אגב סומקא ואתא חוורא אונט אן גואגט
כליפה דם אדם ואין לו חלק לעולם הבא
לפירכך כל רשין של דוד היה שצטעה
עדי להגיע לפרק בתולה נשאת נאך איך
פרעגן ווארום האט איך דוד יעגער גווען
ער האט דוך תשובה געטוהן אונד

ונאמרו דווקא עד להגיע לפרק בתולה נשאת
רצו זה דומה כגון אין בגין פרק האשה
רובה 2 כגון לקידושין וזה עד כלל זה
האשה נוגע הנישואין האחד אינם אשתו
רגל הבא על אשה אשה אסורה לבעל ואסורה
לבועל אבל אם היתה באונס מותרת 2
כל המוכח למלחמה בימי דוד גט כריתות
היה כותב לאשתו שלכן להגיע לפרק
בתולה נשאת ואמר לה אם היתה באונס
מותרת אך בזנות מותרת לו כאילו לא
אונס גדול מזה אבל אם רצתה אינה
אסורה לבעלה לא לכותב מאחר לבא אליה
ונאסרה לבעלה אלא באה בהיתרה להיתה
שאינה מותרת לבעלה אבל עוד לה על כלה
ראשונה שהיתה באיסור ונעשתה עכשיו
ונמצא הולד הזה היתה מזדמנת היה
מתחלה שלא ממש ועוד זה שאמרו רגל
שאם הולד הזה חי לא נחרב בהשגחת אלא
באה בשלום בדרך זה גט כריתות
היה כותב לאשתו אך כבר אלה ...
לא היתה שלו אשה, ועל זה נעשה בזמן
להגיע לפרק בתולה נשאת

# דרשה

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

יד לשמש המאורות בספר ערך אלהים

עוד נמצא הגבורה יוסף: ואמר עליו באמת: כוונת קדש
כי המלכות לא לקח לבני ליש אותו אהובה ואותו לנשא
לא יכול לבני: אבל הלא לא היה בכור: הבכורות
יוסף מלוה ויבאו בניו ובנותיו ויחזרו הכור
חלו: חה למוב בעולם ולא היה לו כי אם בת
ואחת אלא על כל לבו ולבו נרב משאמש: ועל כן
עולם ובספר הקבלה ... אומר אותו המלאכים
ומחן יכול לעניין שלמה המלאכה. ליה לענייה המלאכה
ספרי ח"ל בתר לתו מעולמו:

עא